

ГАЗЕТА

ДЛЯ ДОБРИХ ЛЮДЕЙ

№ 10 (12) серпень 2010

Спецвипуск до 100-річчя з дня народження матері Терези

16 серпня виповнюється 100 років з дня народження матері Терези, католицької черниці, засновниці жіночої чернечої конгрегації, Лауреату Нобелівської премії миру, зарахованої Католицькою Церквою до лику блаженних.

* * *

Коли мені було п'ять років, ми з мамою йшли через поле до її села, що було далеченько від нашого, – згадувала блаженна мати Тереза. – Я тримала маму за руку і була щаслива. Якоїсь миті мама зупинилася і сказала: – Ти взяла мене за руку і відчуваєш в безпеці, бо я знаю дорогу. Саме так ти маєш триматися за руку Матері Божої. І вона упродовж усього твого життя вестиме тебе добрим шляхом. Ніколи не відпускай її руки.

– Так я і вчинила, – казала мати Тереза, – все своє життя я тримала Марію за руку. І нині анітрохи не шкодую з цього приводу!

сталося задовго того як отримала миру за

служіння людям, людству, за своє безмежне терпіння, працьовитість, за свою віру, за своє проповідання Добра й Любові.

Це

до мати Тереза Нобелівську премію своє багаторічне безкорисливе

Таким проповіданням було все її героїчне, великотрудне життя, тож задовго до цього всього, задовго до того, як весь світ дізнався і заговорив про матір Терезу і сповнився до неї Любові та Вдячності, задовго до того, як люди оголосили її Блаженною, – набагато раніше вона була звичайною маленькою дівчинкою зі звичайної сім'ї.

Дівчинка, що її потім назвуть матір'ю Терезою, побачила світ 16 серпня 1910 року в місті Скоп'є. Зараз це місто – столиця невеликої балканської держави. А тоді, у 1910 році, Скоп'є було глибокою провінцією мусульманської держави – Оттоманської імперії. Народилася дівчинка в сім'ї заможних албанських католиків. Під час хрещення 27 серпня 1910 року дитині дали ім'я Агнес Гонджа. Прізвище цієї сім'ї було Бояджиу. Гонджа Агнес Бояджиу – таке повне ім'я матері Терези. Агнес була третьою дитиною в сім'ї. Мати Тереза не складала багатобюджетних планів. Вона просто день у день блукала по індійських вулицях і просила милостиню для своїх підопічних – дітей, жінок і старих людей. Тут, у Калькутті, поміж купах сміття, вона заснувала школу.

Вона навчала нікому не потрібних дітей мити руки. Навчала їх грамоті, і класною дошкою в її школі були тротуари.

Мати Тереза прагнула щось робити для людей. Не було у неї грандіозних проектів. «Любити» – «не любити», і втримати межу між цими двома поняттями. І творити мале. Але з великою любов'ю.

Так була започаткована система дитячих притулків для небажаних і бездомних, для знедолених дітей. Для немовлят зі сміттєзвалищ. Для крихітних інвалідів та сиріт. Агнес Гонджа – мати Тереза забирала з вулиць Калькутти безпритульних, голодних, охлялих, недужих і вмираючих, намагалася полегшити їхні страждання.

Вона робила тільки те, що могла робити, – мила виразки, бинтувала, лікувала,

Вона годувала й дарувала надію. не розраховувала ні на славу, ні на визнання

Тоді мати Тереза навіть не знала, що поголос про блаженну монахиню дійде до міських властей. До властей, що не могли були заборонити вмирати де завгодно мільйонам бездомних, нещасних і злиденних людей. Коли чутки про матір Терезу дійшли до міських властей, її розшукали й запропонували величезне приміщення, що прилягало до храму богині Калі. Раніше в ньому тримали жертвовну худобу для потреб храму. У цьому приміщенні виявилось досить місця для знедолених. Воно було дуже велике і дуже темне. Мати Тереза прийняла його.

Мати Тереза творила маленькі справи. Але з великою любов'ю. Щодня, не дозволяючи собі й хвилини перепочинку, вона доглядала людей, уражених страхітливими тропічними виразками.

Вона гляділа дітей, клопоталася, шукала кошти і продукти й організовувала їх доставку. Вона шукала медикаменти, збирала пожертви, намагалася порятувати від смерті кожного, хто потрапляв до Будинку Помираючих. Втішити й вилікувати кожну сироту. Все за умов постійної нестачі людей, готових розділити з нею її тягар, за умови нестачі ліків, харчів і найнеобхідніших речей...

* * *

Агнес Гонджа Бояджиу народилася 1910 року в македонському місті Скоп'є в албанській сім'ї. У 12 років вирішила стати черницею. У 18 років вступила до ірландського католицького ордену. Здійснювала місіонерську діяльність в Індії. У 1948 році заснувала Орден милосердя.

Найголовніша її обітниця: «Усі сили присвятити найбіднішим».

У 1976 році удостоєна першої нагороди Папи Римського Іоана XX. У 1979 отримала Нобелівську премію миру.

Завершила життєвий шлях 5 вересня 1997 року. Після смерті була беатифікована як блаженна Тереза з Калькутти.

Петро Птіцин

Видавництво Грані-Т, 2009

Благодійний team «МІСТО СОНЦЯ»

www.misto-sontsia.org.ua

(050) 4 111 633